

§ 1. Współpraca nauczania
z jednostkami organizacyjnymi

Jeśli przez organizację rozumiemy ujęcie w pewne stałe i określone formy jakiegoś współdziałania, wtedy już najprostsz sposob nauczania jednego ucznia przez jednego nauczyciela wymaga pewnej organizacji. Nazywając taką naukę jednostkową, możemy łatwo powiedzieć, czego potrzeba do jej organizacji. Wyznaczenie pewnych godzin, potrzeba lokalu, książek, przyborów, uczestnik musi mieć zapewnioną możliwość wypracowywania zadań etc. Ta potrzeba organizacji może wystąpić o wiele wyraźniej jeszcze, gdy nie jednego, lecz kilku uczniów uczy nauczyciel, lub gdy kilku nauczycieli uczy więcej uczniów.

Taka nauka, gdzie więcej uczniów wspólnie pobiera naukę, nazywa się zbiorową. Z podziałem nauki na jednostkową i zbiorową w związku podział na domową czyli prywatną i na szkolną.

(współpracy)
Co rozumiemy przez szkołę? Stałe organizacje, zakład, poświęconej systematycznej nauce zbiorowej, udzielanej przez nauczycieli zawodowych. Widzimy więc, że nauka szkolna zawsze jest zbiorowa, natomiast nauka domowa może być jednostkową albo

Def. szkoły

zbiorową. Wyraz Szkoła z greckiego szkoła, i stąd we wszystkie języki europejskie: Schule, ecjole, school oznacza pierwotnie Czas wolny od pracy, zajęć obowiązkowych, więc czas, który można poświęcić czytaniu, literaturze, muzyce, itp.

W znaczeniu tem przeniósł się ten wyraz do Rzymu, gdzie właśnie wykłady retorów i filozofów tak zwano, podczas gdy szkoła we właściwym znaczeniu nazywała się ludi, (ludus) ~~wiadomość~~ Nie może być tu moim zadaniem, bym skreślił historię szkolnictwa wspomnę tylko, że stosunkowo dość późno szkolnictwo stało się sprawą państwową, że zrazu szkoły powstawały jeżeli nie około jednostki, jak n.p. szkoły sofistów i filozofów greckich, to dzięki staraniu pewnych hierarchów, stanów, głównie duchownego. Ponieważ jednak każda szkoła uprawia naukę zbiorową, powstaje pytanie, w jakim stosunku nauka zbiorowa pozostaje do jednotkowej, która jest lepsza? Otóż można łatwo zestawić na podstawie ogólnego doświadczenia dodatnie i ujemne ~~formy~~ strony obu rodzajów nauczania: Dodatniemi stronami nauczania jednotkowego są: 1. Możność indywidualizowania nauki. T.j. zastosowania jej do rozwoju umysłowego ucznia, do jego zdolności

Zalety i brak
jednotkowej i
zbiorowej nauki

word & placed
in the under
line forward

i do jego stanu fizycznego): Dziecko słabowite : 1. Możność lepszego wyzyskania czasu. Nauczyciel cały czas nauk poświęca jednemu uczniowi, więc może w krótszym, aniżeli przy zbiorowej nauce czasie osiągnąć te same wyniki. A przytem nauka sama króciej może każdym razem trwać, co znowu i dla fizycznego i umysłowego rozwoju ucznia jest nieocenionem. - Mg

Ujemne strony nauki jednostkowej: 1. Brak współzawodnictwa, podniecającego pracowitość ucznia. 2. Brak motywacji. 3. Wielki koszt. - To też

jednostkowa nauka wymaga ucznia pilnego albo nauczyciela, który potrafi wzbudzić w uczniu zajęcie żywe. -- Dodatnie strony nauki zbiorowej: 1. Współzawodnictwo uczniów; 2. Mniejszy

koszt nauki. 3. Nadto uspołecznienie ucznia, wyrobienie skłonności do ustępstw wzajemnych, solidarności, stępienie jakiejś nadmiernej uczuciowości etc. - Ujemne strony zbiorowej nauki

1. Trudność, albo nawet wprost niemożliwość indywidualizowania.

2. Wiele czasu straconego, a przytem także szkodliwe

wpływ na zdrowie. 3. Często szkodliwe oddziaływanie jednych uczniów na drugich. -- Rozważając, po której stronie prze-

ważają strony ujemne, a po której dodatnie, łatwo zadecyduje-

1. Tlajtolanč, tipo maior número de plantas vivas. 2. Tlajtolanč, tipo menor número de plantas vivas. 3. Cacto, semente oblonga e lisa. 4. Milho, semente oblonga e lisa. 5. Milho, semente oblonga e lisa. 6. Maçao, semente oblonga e lisa. 7. Milho, semente oblonga e lisa. 8. Milho, semente oblonga e lisa. 9. Milho, semente oblonga e lisa. 10. Milho, semente oblonga e lisa. 11. Milho, semente oblonga e lisa. 12. Milho, semente oblonga e lisa. 13. Milho, semente oblonga e lisa. 14. Milho, semente oblonga e lisa. 15. Milho, semente oblonga e lisa. 16. Milho, semente oblonga e lisa. 17. Milho, semente oblonga e lisa. 18. Milho, semente oblonga e lisa. 19. Milho, semente oblonga e lisa. 20. Milho, semente oblonga e lisa. 21. Milho, semente oblonga e lisa. 22. Milho, semente oblonga e lisa. 23. Milho, semente oblonga e lisa. 24. Milho, semente oblonga e lisa. 25. Milho, semente oblonga e lisa. 26. Milho, semente oblonga e lisa. 27. Milho, semente oblonga e lisa. 28. Milho, semente oblonga e lisa. 29. Milho, semente oblonga e lisa. 30. Milho, semente oblonga e lisa.

my, że dodatnie przeważają po stronie jednostkowej. Ponieważ ma ona jednak także ujemne strony, więc najlepszą organizację nauczania sposób, który pozwala usunąć ile możliwości ujemne strony nauki jednostkowej, a ze zbiorowej przybiera ile możliwości tylko dodatnie. To wtedy, jeżeli jest nauka zbiorowa, lecz taka, by dwóch, najwyżej trzech uczniów brało w niej udział. - Oczywiście, że zaprowadzeniu takiej nauki stają w praktyce na przeszkodzie liczne okoliczności, z których najważniejsza przeszkoda finansowa. To też tylko w formie nauki domowej da się uskutecznić, i to tylko w bardzo ^{i dość} zamaznych ~~organizacyjnych~~ formach. Wobec tego najogólniej rozpowszechnioną formą jest nauka zbiorowa, w której biorą udział liczniejsi uczniowie, a w dodatku w szkołach. Trzeba jednak według tych wywodów szkolną formę nauki uważać za konieczne зло. A jednym z głównych zadań nauczyciela musi być, aby właściwie te ujemne strony nauki zbiorowej w miarę możliwości usuwał albo przynajmniej osłabiał.

Paragraf 2. O rodzajach szkół.

Zakłady, poświęcone systematycznemu nauczaniu, dzielą się w rozmaity sposób na różne grupy. Mamy podziały najważniejsze

Najlepsze organizacje
nauczania

1. Według płci: męskie, żeńskie, mieszane.

2. Według stopnia nauki i odpowiednio do tego według przeciętnego wieku uczęszczających do nich uczniów: a. elementarne czyli początkowe do których pewien wstęp tworzą ogródki dziecięce, ograniczając się niemal wyłącznie do kształcenia formalnego. b. średnie, c. wyższe. |: Akademie :|. - 3. Według jednego z dalszego celów nauczania, a według celu szkoły samej: a. zawodowe b. ogólnie kształcące. 4. Według tego, kto utrzymuje szkołę: A. prywatne, b. publiczne. Co znaczy prawo publiczności.

5. Według religijnego wyznania uczniów: Wyznaniowe, i nie-wyznaniowe. Szkoły publiczne w Austrii międzywyznaniowe.

6. Według języka wykładowego: ~~Jednolite~~ i utrakwistyczne.

7. Jeszcze jedna podział: szkoły dla dzieci normalnych i dla dzieci upośleżonych n.p. ciemnych, głuchoniemych etc.

To ogólny schemat klasyfikacyjny; rzadko jednak szkoła całkiem wprost da się pod jakiś z tych działów podciągnąć. N.p. Uniwersytet: 1. Po części mieszana, po części męska. 2. Wyższa 3. Zawodowa. |: zawód badaczy naukowych, a nadto księży le-

karzy, urzędników administracyjnych, sądów, adwokatów, na-
koniec profesorów szkół wyższych i średnich i aptekarzy. Więc
wielka różnorodność cew. Co je spaja? Naukowe wykształce-
nie. 4. Publiczna w I: Austryi w Niemczech, Francji, Rosji,
Włoszech, ale w Anglia i Ameryce przeważnie prywatne :)
5. Międzynarodowe wyznaniowe. 6. Co do języka, to nasz
Uniwersytet jest czterojęzyczny, ale nie jest utrakwistyczny.
7. Teraz przejdźmy do szkoły, która nas szczególnie intere-
suje.

Paragraf 3. Gimnazjum.

Wiadomo, skąd nazwa się wzięła. W znaczeniu dzisiejszym na-
zwa ta od czasów odrodzenia i humanizmu, gł. zię miasta i oso-
by, utrzymujące szkoły, poświęcone nauczaniu języków tstaro-
żytnych, szkoły te chętnie nazwali gimnazjami, jak to w ogóle
wówczas mność starożytnych nazw odnowiono dla nawiązania i
zewnętrznego nici tradycyi. Nie przechodząc historyi tych szk-
szkoł w ogólku, a nia an w Austryi w szczególności, tyle
tylko zaznaczam, co do zrozumienia dzisiejszego stanu rzeczy
najpotrzebniej ze. Z Z Epokowym momentem także w Austryi
kasacyja Jezuitów 1773. Przedtem te zakłady średnie niemal wy-

• Teras bisestimata o nokoja, kudu na spesiesiinu tugeate-
-unwinkeljel jear csepantebacesua, sis ni laje mirekawiajaya.
• E. mifidysayatobonew ayansuionwa. e. Go no Jekahs, jo las
-wasenon, sis w Anelli i Arelace bisawasunia blawatu : |
• B. Pupilioan w : | Amariati w Nivomesap, Terlal, Boay,
-wile. e. Pupilioan w : | Amariati w Nivomesap, Terlal, Boay,
-wile. • Konsise putoesowak yasaesah i terehuih i sjerpesita. Wile
-ketsya, mifedysayatobonew ayansuionwa, sis o nokoja, un-

Partest 3. Ginezavut.

zacznie w rękach Jezuitów, a dopiero od początku 18 wieku także księpa Fryzy. Całkiem tak jak w Poccie. Średnie zakłady Jezuitów, zwane kolegiami, składały się z następujących stopni: trzy klasy gramatykalne, [: rudiemnta, gramatyka, syntaksis :], dwie klasy humaniora [: poetyka, retoryka :], i 2-3 k lata filozofii [: Logika, fizyka, metafizyka :]. To w zasadzie pozostało i po kasacji jezuitów; Za czasów Maryi Teresy i tutaj zaczęto reformować, ale i jej i późniejsze reformy istoty rzeczy niezmieniły. Chodziło tylko o zaprowadzenie npp. greki, albo rozszerzania lub zwężanie zakresu innych przedmiotów obok łaciny, która była nawskróś dominującą. Pierwsze państwo uregulowanie sprawy 1774, Następne ważniejsze 1805, potem już tutaj gimnazjum właściwe jeszcze wyróżnione odłączone od filozofii t.zw. Gimnazjum miało pięć klas. Ale związek wewnętrzny pozostał chociaż zakłady były odrębne. Tę filozofię zwano wówczas akademią. Następna ważniejsza reforma 1805 za Franciszka I. Gimnazjum tam, gdzie Uniwersytet lub liceum [: t.zw. akademickie gimnazja :] sześć klas, inne pięć klas. Licea zawierały kurs filozofii dawniej dwuletni, na uniwersytetach, którym je tę filozofię przydano,

trzy lata. W roku 1819 wszystkie gimnazja otrzymały 6 klas, a w roku 1824 redukowano filozofię w ogólne na lat 2, także gdy ją słuchano w uniwersytetach. Tak pozostało przez dłuższy czas, chociaż ustawicznie krytyki, dążenia do reform itd.

IV Dopiero wtedy zabranio się do reformy, gdy stworzono osobne Ministerstwo oświaty, którego przedtem nie było. 1: Marzec 1848 :| Ministerstwo to samo ogłosiło skoro powstało, "Projekt zarysu publicznego szkolnictwa: | Entwurf der Grundzüge des öffentlichen Unterrichtswesens: | Opracował je Ernest Baron Fouchersleben, ur. 1806, lekarz, był jakiś czas profesorem uniwersytetu, albo raczej docentem, a 1848 szefem sekcji w min. oświaty 1849. Na podstawie tego projektu opracowano Projekt organizacyjny dla gimnazjów i szkół realnych w Austrii (Anniu) Autorami jego Franciszek Exner, ojciec żyjących dziś i działających dwóch profesorów uniwersytetu wiedeńskiego i jednego w Innsbrucku. Fr. Exner 1802 ur. w Wiedniu, od 1831 profesorem filozofii w Pradze, od 1848 jako radca min. w min. oświaty Um. jako delegat ministerialny w Lombardyi 1853. On między innymi jako ywznawca filozofii H. erbarta ugruntował jej dęgolet

Umu. 1848 deňegiš miniatyratıla w Töwperiğılı 1823. On mitqayı
Amasusse tiflotosılık spesili aqanıq oswa. Mıvanı tiflotosılık
Lüneplıken. Et. Hunter 1803 nr. w Wimblins, on 1821 protesoten
Böyük otetimissatına qılıq qızı qızı qızı qızı qızı qızı qızı qızı
Amasusse Bismilezek Hunter, oclıq qızı qızı qızı qızı qızı qızı qızı
Böyük qızı
Amasusse 1848. Mı bogaşwıse çado bolokeyn obtaosunu
tum miniatyratı, qipo liseç qadın jadıwı, a 1848 aqetm sekiyat
on Etoçqaratepeñ, nr. 1806, Jekats, pax jekir ece bıo-teao
des qifferritipen Uñerleriprasasızı: | Qıssooṣı fę Rızzırı Bı
Topı extava buplicanıso sañolıncısa: | Hırmımt get Gırmıgäße
1848: | : Miniatyratewo je samo qıfıqısa koto bojasıgo, "Bro-
Mıvalıjatıjejewo oswisja, kırteleo bıqejew mı pıgo. | : Miniaty-
Döpıto meqı expısıgo sıı qı belotıya, ergı aqatosıno osopte
azza case, qıroqıszı meqıwıssıza pıqıjı, qıskısa qı belotıya
da qı şıfıçısı w miniatyratewo. Topı bozıcasıgo bıtes qıfıqı
da a lohn 1824 Beğenısonı tiflotosılık w obo. on 1912, qıfıqı
qıfıqı 1823. A lohn 1819 wazasızıza qıfıqıda e kısa.

ni w p. w Austrz. Naresz 21 z uku Klem. Bonitz
tziemphymna naustiły 1864 Wspólnie z Lengenagazą Zaczęł karywatec nau-
czycielską w ginnazyach pruskich, 1849 pr. Cesorem uniw. w
Wiedniu, 1857 zwrócił znowu do Berlina, umarł tamże 1888.

Np. powiadzenie w życie należy zawdzięczyć ministrowi oświaty
Leonowi hr. Thunowi, Uzyskał w r. 1849, 16. września sank-
cyę cesarską na tą nową organizację, zrazu prowizoryczną, a
16. grudnia 1854 nastąpiło definitive zatwierdzenia nowego
planu nauk, nowej organizacji. Przy tem def. zaprowadzeniu
jeszcze kilka drobniejszych zmian. (n.p. profesorat w S. Kłodz. Myszkow-
wie itd)

Na czem polega ta nowa organizacja, nad tem bardzo szeroko
nie potrzeba się rozwodzić; stworzony przez nią stan rzeczy
trwa do dnia dzisiejszego z drobnymi tylko zmianami.

Dalsze rozporządzenia o treści zasadniczej dotyczyły tylko je-
zyka wykładowego. Dawniej był łaciński, od Józefa II niemie-
cki został dopuszczony, reforma Thuna zaprowadziła dla wszyst-
kich państwowych gimnazyów język niemiecki jako wykładowy.

Został on ponownie zatwierdzony 1859, Ale już w roki potem
ministertwo musiało ze względu na żądania nieniemieckich na-
rodowości Austrii zgodzić się na utrakwizm w niektórych krajach

Wojciechowski's manuscript, dated 1824, was submitted by him to the Royal Society of Literature in London, where it was accepted and published in 1826. The title page of the book reads: "A New System of the History of Poland, from the Earliest Period to the Present Time, by Józef Antoni Kujawski, Professor of History at the University of Warsaw, and Author of the History of Poland in the Eighteenth Century, &c." The book consists of two volumes and contains numerous illustrations and maps. It is considered one of the most important historical works of the period.

jach. Był to stan przejściowy, nikogo niezadowalający. Od 1866 poczawszy język nieniemiecki zaczął sobie zdobywać prawo obywatelstwa. U nas polski język od 1867 z pewnymi wyjątkami: Brody, Lwów II. Lwów akademickie : | Dzisiejszy stan znany, uregolowany usatwami z 1874 i 1880 : |

Co się tyczy organizacji gimnazyów, projekt Exnera i Bonitza tak ją w głównych punktach określa: " Oba lata obowiązkowego kursu filozoficznego mają być z obu latami humaniorów złączone w gimnazjum wyższe, od którego oddziela się pod względem stopnia metodycznego gimnazjum niższe , pozostające jednak w ścisłym związku z gimnazjum wyższem jako przygotowanie do niego w kierunku wszystkich przedmiotów nauki. Rozstrzygającem dla zadania całego gimnazjum czynnikiem jest pojęcie ogólnego wyższego wykształcenia; gimnazjum zawiera kompletny curs наук matematyczno-przyrodniczych na równi z przedmiotami historyczno-filologicznymi, a jego punkt ciężkości tkwi we wzajemnym stosunku obu grup przedmiotów. Tygodniowa ilość godzin w jednej klasie wynosi między 22- 26. " Kombinacja systemu nauczycieli klasowych i fachowych, egzamin dojrzałości. - W Wy-

mit: Mroda, Tmow II. Tmow skogswimkis: | Disisiatesa eran siis
mo opysastjafaws. U nse bojekti teskak og 1862 s bewurmt wyltjek
1866 boessawas qesAhi minneimieki sesel. o pie shopawg bis
jepit. Bay jo eran breslejepoja, mikojo niesassowatisjek. Og

Digitized by srujanika@gmail.com on 18-04-2018

co zia jaka olesuissesi emissaaya, projekta eksena i Bontang
jaka ti wongtawu punyaan omberga: "ops tsia opowitashowago
kemana filosofisenggo watih pag s opa jasaani pemasaran sifeso-
mewa kredibito obesaa, no kredibito wongtawu em
ajabins meleghasneko emissaaya mifesa, bozotastisca jeniusik w
ecafan swisska x emissaayan wongtawu joko bina botawutia ob mif
eo w kienmuu wewatektip berasimiora usaha. Rosetrasateset
dha adusins casfao emissaayan casumihirun setar bolefice obglipao
mayaekao walesasagocains; emissaayan swieta koudjelaun, tme dha
majaefacuo-btayo qutisachy m towi x ksesimai pialrotacs
uo-titologisenmi, s lebo dunik dilekkogeti jkti we wessjentury
-telaqoginwo s wongtawu. Tabeqoginwo li holté bogishu w jte
jakaunku opa etub berasimiora. Kompiencia alayamn usai
-dha Kinasie wongtawu mifesa 22-26. "Kompiencia alayamn usai
casabotai kreasional i tespomach, egesamin gojitasgofei. - W Ma-

konania tego projektu określono jako cel: "dostarczenie wyższo
go wykształcenia ogólnego opartego na językach klasycznych
i ich literaturze oraz przygotowanie tem samem do studjów u-
niwersyteckich". Bliższe określenie tych celów zawierają
Wskazówki do sprawowania urzędu nauczycielskiego, wydane jako
dodatek i uzupełnienie instrukcji dla nauczania gimnazjalnego.
Nianowicie przy okaz i szczególowych przepisów o egza-
minie dojrzałości cały szereg dotyczących uwag, z których wy-
nika: że przez owo ogólnie wykształcenie należy rozumieć po-
siadanie takiego zakresu pozytywnych wiadomości, bez których
ukończony uczeń nie mógł by brać udziału uczestnicząć w duchowem
życiu swego narodu i świata wo góle. Zarazem jednak kładzie
się nacisk na wyszkolenie formalne, które jest niezbędnym wa-
runkiem studjów naukowych, jak je uprawia uniwersytet i od
swych uczniów żąda. Ale nie tylko o wychowaniu intelektualnym
mówią się, lecz także o moralnym i fizycznem. Potrzebę księgi k
klasowej n.p. uzasadniają te Wskazówki właśnie potrzebą jedno-
litego postępowania z ucznia ze strony wszystkich nauczycieli
w celach wychowawczych. A także wiadomo, że wychowanie fi-

zyczne odgrywa tu ważną rolę. Można więc cele gimnazjum w ten

sposób zestawić: A. Cele bezpośrednie. Wykształcenie ogólne i
3 formalne w wyżej wskazanym stopniu i zakresie. B. Dalsze: 2 Oddziaływanie wychowawcze na uczniów, Wychowanie fizyczne
 młodzieży - Co się tyczy celów bezpośrednich, trzeba pamiętać, że oba te cele są równorzędne w gimnazjum, że więc nie wolno na jeden z nich kłaść szczególnowy nacisk kosztem drugiego. Stosownie do tego urządzone są plany naukowe i cały sposób nauczania. Będziemy o tem jeszcze szczegółowo mówili.
 Co się tyczy celów dalszych, niemoże im nauka gimnazjalna sprostać w tym samym stopniu, co celom bezpośredniim. Pamiętać też należy, że nauczanie młodzieży powierza się zw kle w zupełności szkole, conajwyżej pewne uboczne uzupełnienia, jak języki lub muzyka bierze dom rodzicielski na siebie. Natomiast do wychowania moralnego dom rodzicielski w pierwszym rzędzie jest do tego powołany wspólnie z kościołem i całym społeczeństwem. Ale szkoła może i musi współdziałać z tymi czynnikami wychowawczymi i tym sposobem stać się sama takim czynnikiem. Ze taka rola szkoły jest konieczna, wynika z nastę-

szczególnie ogeńtawów na węzle mofty. Wągina wiele celi eliminowała w jas-

szegoż sezonu: A. Gęta pędrożetkowa. Wykazująca ogółem 1

laminaty w wągliu wierzątowym zjednociu i skupia. B. D. Gęta gat.

szczególnie odbudowywająca swoje urody. Wykazująca liczne

wągliszczały - Gęta jasna gęta pędrożetkowa, liczne białe

żagę, ale opis jasnej zjednoczonej w gąbkach, aż wiele wie-

lowiono na żerowni aż do końca kopalni Kozłowa gatun-

ku. Przezwanie do jasnego gętobogotowa uznane jest dla

szczególnie urody. Różnica o jasnych zjednoczeniach

Gęta jasna gęta jasna, różnoróżne w jasnych elminacyjnych

szczególnie w jasnych zjednoczeniach. Różnica

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

żagę ustawia, aż urozmać wągliszczały powtarza się w kie aż

pujących okoliczności: 1. Uczeń spędza w gimnazjum wielką częścę czasu i żyje swego; uczeń przez osiem lat drozi do gimnazjum, przez które wyrabiają się w nim podwaliny charakteru, poglądu na życie i jego zadania, spędza tu n czas więc w ważnej epoce swego życia; sam pobyt w szkole, stykanie się z kolegami i wynikające stąd dodatnie i ujemne objawy na jego rozwój moralny mają wpływ, sama osoba nauczycieli także. Gdyby więc szkoła nie dbała o stronę wychowawczą, mogłaby osiągnąć wpływ wychowawczy domu rodzicielskiego, mogła by nawet wsabodzić obojętność u ucznia względem etycznych punktów widzenia, bo tak by się stało, gdyby uczeń widział, że w szkole zupełnie nie ma wagi to, co w domu zawsze mu bywa w uszy kładzione.

2. Ciąłość nauki i sam sposób jej udzielania wywiera wpływ na charakter ucznia. Formują się poglądy, uczeń przyzwyczaja się do pracy i spełniania obowiązków. Jeżeli szkoła na to nie uważa, wymagania, które stawia uczniowi, raczej ujemny wywrażają wpływ na niego; uczeń będzie się starał uchylać się od pracy, będzie ją braż jaknajdalej ect. Więc tutaj oddziaływanie w kierunku wytworzenia dodatkowych skutków niezbędne. 3. Często wsku-

tek nienożności lub niedbałości rodziców o wych. moralne szkoła jest jedynym zsynikiem wychowawczym; ma więc starać się o to, by przynajmniej ona według możliwości przyczyniała się do jakotakiego wychowania ucznia. 4. Dbałość o rozwój moralny, o wyrobienie charakteru jest niezbędnym warunkiem skuteczności nauki. Wyrobienie poczucia obowiązku, zamiłowania do pilnej i wytrwałej pracy. - Zupełnie podobnie da się uzasadnić potrzeba uwzględnienia wychl fizycznego 1. Szkoła musi sw. powagą wspierać usiłowania domu rodzicielskiego. 2. Nauka szkona naraża dzieci na wpływy szkodliwe pod względem fizycznem; przeciwdziałając tym wpływom ujemnym szkoła tem samem wywiera wpływ dodatni na wych. fiz. 3. Rodzice często zaniedbują wych. fizyczne dzieci swych, więc szkoła musi w miarę możliwości uzupełnić tę lukę. 4. Zdrowie ucznia jednym z najważniejszych warunków skuteczności nauki |: Opuszczanie, brak sił i chęci do nauki u słabowitych dzieci: | - O tem wszystkim tem więcej pamiętać należy, ile że lata rozwoju przypadają na gimnazja. Należałoby życzyć, aby nauczyciel starał się uzupełniać wych. fizyczne uczniów także w tych kierunkach, w których prawie nigdy dom rodzicielski wskutek jakiejś

fałszywej pruderiego obowiązku nie spełnia. - Tak mniej więcej przesywają się cele działalności nauczyciela gimnazjalnego; cele bardzo ważne. Nim przejdę teraz do następnego rozdziału, do materiału naukowego i jego rozkładu, jeszcze w uzupełnieniu kilka słów o szkołach realnych, do których równie tutaj w uniwersytecie przysposabiają się nauczyciele.

Początek szkół realnych w państwie austriackim w epoce Marii Teresy, jak gimnazyą. Wspomnę tylko, że kto pragnie już teraz bliżej się zapoznać z organizacją gimnazyów i z dotyczącymi przepisami, znajdzie zebrane wszystkie materiały: "Ustawy i rozporządzenia, obowiązujące w galicyjskich szkołach średnich, zestawił Henryk Kopia. Można otrzymać w Administracji czasopisma Muzeum, Małodzieżowego 5, cena 1 Kor. 60 hal.

1900 wyszło jako odbitka ze Zbioru ustaw i rozporządzeń administracyjnych Piwockiego.

Szkoły realne. Punktem wyjścia tutaj dwie rzeczy. Na Morawach jako kraju najwyższej pod względem rozwoju przemysłowego stojącym sprobowano założyć w drugiej połowie wieku XVII szkoły przemysłowe. To jednak się nie udało, brakło nauczycieli i podręczników. Natomiast w Wiedniu założono 1770 szkołę

Jeugd en ministeries van Volksgezondheid en Volksopvoeding. De voorzitter van de Commissie voor de Volksopvoeding was de heer J. H. G. van der Wal, die een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van de Nederlandse kinder- en jongerensociëteiten.

1900 mazoo şəhərə qədəmən səmət
cəfərli cəsədli hərəkat, İstifadərinə 5, cənə və Kör. 60 məti.
Mələkətinin, xəzərliyinin Həmin Nöbi. Mənənə ortayaqəz və Administrativ
mənzilər, əsaslılıqda və əsliyətliyənən fəxriyə
və 1 losboradənəməsi, odlarınlığıda və əsliyətliyənən fəxriyə
cəmi bissibim. Müqəddəs xəpərəne Məzələfi: "Uşaq
məs plindən səfərənəkənən və emməzənən i səfərənəkənən
tərəvəz, tək tərəvəz. Məbəndə rətikə, xər kəro bissibim. Ləy jə-
terəvəz, tək tərəvəz. Məbəndə rətikə, xər kəro bissibim. Ləy jə-

Mariajúan Piñocchio

szkola przedszkole. W tym samym roku wojna zakończyła się i pojęcie "szkoły przedszkolnej" zniknęło. W 1945 r. powróciły do życia przedszkole, a w 1947 r. rozpoczęły działalność przedszkole publiczne. W 1948 r. powołano do życia Państwowy Instytut Wychowania i Kultury Fizycznej, który zajął się organizacją i rozwojem przedszkoli. W 1950 r. powołano do życia Państwowy Instytut Wychowania i Kultury Fizycznej, który zajął się organizacją i rozwojem przedszkoli. W 1950 r. powołano do życia Państwowy Instytut Wychowania i Kultury Fizycznej, który zajął się organizacją i rozwojem przedszkoli.

"Real-Handlungsakademie" która miała "junger Leuten die sich der Handelsschafft widmen wollen, gründliche Kenntnis von allem verschaffen, was einen geschickten Handelsmann von einem Krämer unterscheidet." Wszelkie inne praktyczne wykształcenie odczytało się zaś wówczas czwartą klasą tzw. szkół głowych : Szkoły trywialne, główne i normalne :| Ale ta akademia wiedeńska także jakoś nie szkoła, dlatego już 1795 projektowano zaprowadzenie szkół realnych, które miały stąd młodzieżcom, wступujących do stanów nie uczonych, dać po ukończeniu szkoły głównej potrzebnego do swego praktycznego zawodu wykształcenie. Szkoły te miały się łączyć z czwartą klasą szkół normalnych, głównych, i zawierać pewien materiał dla wszystkich wspólny, a w latach najwyższych pewień podziela według potrzeb praktycznych, budownictwo, przemysł, rolnictwo. Według tego planu założono istotnie szereg szkół realnych trzyklasowych, w Wiedniu i Brnie 1811, w Brodach 1815, we Lwowie i Tryencie 1817. Ale już 1815 akademia realna wiedeńska została złączona z zakładem politechnicznym i obejmowała już tylko dwa lata studjów. W niektórych innych miejscowościach powstały

Während die "Könige der Schauspieler" und "Könige der Schauspielerinnen" auf dem Theatermarkt von Berlin und darüber hinaus eine gewisse Bedeutung erlangt haben, ist das Theater des "Theatervereins für Kinder und Jugendliche" in Berlin-Mitte eher ein kleiner, aber leidenschaftlicher und engagierter Theaterspielkreis. Die Gruppe besteht aus etwa 20 Kindern und Jugendlichen im Alter von 8 bis 16 Jahren, die unter der Leitung von Michaela Klemm, einer erfahrenen Theaterpädagogin, zusammenarbeiten. Sie proben zweimal wöchentlich und führen jährlich zwei Aufführungen auf. Das Ziel des Vereins ist es, den Kindern und Jugendlichen die Freude am Theater zu vermitteln und ihnen die Möglichkeit zu geben, ihre kreativen Fähigkeiten zu entfalten. Der Verein ist eine Einrichtung des Vereins für Kinder und Jugendliche Berlin e.V. und wird durch Spenden und Mitgliedsbeiträge finanziert.

29

ły ze środków szkoły realne trzykласowe, i tak zostało do roku
1848 kiedy to ministerstwo ośw. sy rnowo powstałe i
tym szkołom poświęciło uwagę. Po różnych projektach wprowadzo-
no w życie : za ministra Thuna : | 1851 następującą organizacją:
Celem ogólne wykształcenie bez poustawy klasycznej, pewne
przygotowanie do zawodów przemysłowych, oraz do szkół tech-
nicznych. Niższa i wyższa szkoła realna, każda o trzech latach.
Przedmioty: obowiązkowe: Religia, język wykładowy i drugi ew.
język krajowy, geografia, mat. elementarna i zastosowana,
zasady nauki i kredycie, historia naturalna, fizyka, nauka o
budowie maszyn, chemia, rysunki w połączeniu z architekturą
i modelwoaniem. ~~Niemieck~~ Francuski język wówczas jeszcze z in-
nymi przedmiotami jako nieobowiązkowy. Bardzo szybki rozwoj
na tej podstawiwe, już 1863, w dwanaście lat później 24. ca-
żych szk. realnych, a 16 samodzielnych szk. realnych niższych
10,000 uczniów : Dzisiaj 103 : | Ale mimo to skargi na pewne
braki i niedostatki nie ustają. Więc w roku 1867 zmiana ra-
dykalna. Ustawodawstwo w sprawach szkół realnych przekzano sę
sejmom krajowym. W roku 1868 rząd przedłożył sejmom projekt

ustaw, o tyle tylko się różniących, ile tego wymagały stosunki poszczególnego kraju koronnego Austrii. Sejmy, jedne przedzej, drugie później pouchwalały te projekty z pewnymi zmianami; przypominam, że przez dwoma lata nasz sejm ponownie pewne drobniejsze zmiany uchwalił. Wszędzie sidem klas, oraz egzamin dojrzałości jako warunek przejścia do szkoły politechnicznej. Mimo tej pozornej decentralizacji przecież centralizacja, gdyż plan naukowy pozostawiony rządowi centralnemu, a ustawy krajo we tylko stronę administracyjno-prawną oraz samo następstwo przedmiotów nauki. Na podstawie tych ustaw po raz rzad dla poszczególnych krajów od roku 1870 począwszy wydawał plany nauk; ale i to okazało się niepraktycznym i po bogatszych doświadczeniach w roku 1879 normalny plan nauk przez Ministerstwo wydany, który zakreslał ogólne ramy dla planów, mających być wudanymi przez władze w poszczególnych krajach. Dziś taki stan rzeczy, że we wszystkich szkołach realnych austriackich obowiązkowe: Religia, język wykładowy, geografia, historia, matematyka, historia naturalna, fizyka, chemia, rysunki geometryczne, geometria wykreslona, rysunki odręczne. Zaś co do języków żywjących już różnice, w niektórych francuski

w innych |: jak Tyrol :| włoski, niekiedy w wyższej szkole realnej także angielski, . Nadto w n w mawskich szkołach r realnych obowiązkowa logika, w siódmej klasie, zasady ekonomi politycznej w aAustrii górnej, w niektórych Gimnastyka, kaligrafia. Omawiam to wszystko, gdyż nie będę już omawiał planu naukowego osobno w szkołach realnych. Zwracam się teraz do materiału naukowego w gimnazjach. Literaturę: Deur i Horwitzs Die Fortschritte d. Maternichtswiss. in S. Luthers Schule Orlamünde 2. Februar 1867 (76 w 0. N.) | Wissenschaften f. den Cy. i. der Thür. Koenigl. 1867 (DN 9496) + tom II. Fidler u. Orlamünde

Rozdział II. Materiał naukowy i jego rozkład.

1. Pojęcie i podział materiału naukowego.

Przez materiał naukowy nazywany rozumiemy wszystko to, czego się uczeń uczy. ~~w szkole~~. Materiałem danej szkoły to, czego się uczeń w dany szkole uczy, to czego go szkoła ta uczy. Dotyczy to tak właściwych wiadomości i jak też czynności, których się uczeń dzięki szkole uczy wykonywać. N.p. Działania rachunkowe, albo rysunki lub kaligrafia. Ilość zaś tego materiału nazywa się zakresem jego. Mówimy n.p. że materiał naukowy

zakonem o ochronie zdrowia. Wszystko to jest dobre i pozytywne. Oznacza to, że jeśli podjęto takie decyzje, to powinno się je przestrzegać. Wszystko to jest dobre i pozytywne. Oznacza to, że jeśli podjęto takie decyzje, to powinno się je przestrzegać.

Apparatus used: motorized microscope with eyepiece micrometer, objective micrometer, ocular micrometer, and a 1 mm scale.

1. *Potencia i bogisic i međatlasin u srušenog.*